

havt til Hensigt at lade det være, men efter at den høitærede Krigsminister i Gaar har opfattet min Tausked som en Antydning af, at der ikke skulde ske noget virkelig Alvorligt i Udvalget og senere som et Slags Løfte om, at der af Udvalget skulde komme Noget ud af det, han ønsker, har jeg været nødt til, for at Ministeren for Marinen ikke skulde komme i samme Vildfarelse, at konstatere, hvad egentlig Tanken er med det Arbejde, der skal gjøres. Dertil finder jeg mig saa meget mere foranlediget, som jeg ogsaa frygter for, at man af min Tausked skulde faae det Indtryk, at jeg ikke var i Overensstemmelse med de ærede Medlemmer, der i Gaar saa varmt talte for økonomiske Besparelser navnlig det ærede Medlem fra Hjørring (Sjangeren), og at det, de havde sagt, blot var talt ud af deres eget Hjerte og ikke havde fuld Samstemning hos andre Medlemmer. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem har den fra alle Sider, og det er derfor, at jeg udtaler det. Jeg har været nødt til at fortsætte længere, end jeg egentlig havde tænkt, i Anledning af den høitærede Ministers Bemærkninger, men skal ikke komme nærmere ind derpaa, saa meget mindre, som der jo aldeles ikke har været Tale om det, som det ærede Medlem fra Helsingør (Thomien) kom ind paa, nemlig Lovene af 1880. Jeg tror, at det ærede Medlem fuldstændig har overhørt, hvad der i saa Henseende er sagt her i Salen. Der er sagt, at siden 1867 og til nu har der fundet en meget betydelig Stigning af de militære Udgifter Sted; men 1880 var en af Topperne i den Stigning, men Ingen har bebrejdet og Ingen kan bebrejde enten det ærede Medlem eller Ministeren det, i det Mindste af os, som selv have været med at stemme derfor i 1880, hvilket jeg ogsaa har. Det har heller slet ikke været Hensigten at bebrejde Andre, hvad man selv har været med til, men Hensigten har været at vise, hvilken enorm Stigning der er foregaaet i Militærudgifter fra 1867 til Dato, og at der derfor kunde være den aller alvorligste Grund til at tage Reb i Seilene. Naar den høitærede Marineminister i Anledning af den Bemærkning, jeg gjorde om Finansloven i Jor om at tage Reb i Seilene, udtalte, at der fra Regeringens Side ikke var foreslaaet Andet, eller uindlaet at foreslaa Noget paa Finansloven, uden af Hensyn til Nødvendighedsgrunde, saa tror jeg det gjerne; men saa fortaar jeg ikke, hvorfor Regeringen ved Samlingens Slutning pludselig førte Krig for at sætte Ting igjennem, som den selv ved Samlingens

Begyndelse, som den høitærede Minister siger, erkendte for at være unødvendige.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal blot bemærke, at i Samlingens Begyndelse havde Ministeriet fremsat Forslag om en fuldstændig Befæstelse af Kjøbenhavn. Naar altsaa det bristede, kom Spørgsmaalet om Nødvendigheden af mindre Foranstaltninger af sig selv frem, og jeg synes, at det kunde være et ret tilstrækkeligt Svar derpaa. Endnu en lille Bemærkning har jeg at gjøre. Det vilde ganske vist gjøre mig overordentlig ondt, om den ærede Ordfører virkelig i Dag skulde repræsentere en større Del af Regeringens Modstandere, navnlig af den Gruppe indenfor Venstre, hvortil han nærmest hører. Hvis han er en uoprigtig Tolt for den, har det gjort mig ondt at høre, paa hvad Standpunkt overfor Forsvaret de staa; men hvis de virkelig staa paa det, tror jeg, det er overordentlig heldigt, at det er kommet frem. Jeg anser det nemlig for at være en rigtig god Kur for Mångfoldige, som gaa og ere saa uskyldige at tro, at hvis Venstre kom til Magten, vilde det nok sørge ret rundelig for Forsvaret. Det tror jeg i hvert Fald, at vi i Dag ved det ærede Medlems Udtalelser ere naaede til at kurere, Tolt for.

Solstein-Ledreborg: Maa jeg bede om Ordet?

Kornmanden (Høgsvor): Med Tingets Samtykke (Opbold) har det ærede Medlem Ordet.

Solstein-Ledreborg: Jeg veed ikke, hvilken Gruppe den høitærede Minister taler om. Jeg troede, at Ministeren vidste, at Venstre er et fast sammensluttede Parti, hvor der ikke kan være Tale om Grupper. Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det virkelig ogsaa vilde være meget ønskeligt, om det maatte være ganske klart i Befolkningen, hvad Venstre, hvad Oppositionen vil i Forsvarssagen og ganske særligt at det, Oppositionen lægger Hovedvægten paa, er to Ting, nemlig formelt, at Intet gjøres, uden at man har saglig forhandlet og voteret det, og Numer to, at der spares, at vi indskærte Udgifterne. Jeg skulde ikke have det Allermindste imod, om de to Hovedpunkter blev det Program, der skilte Høire fra Venstre. (Afskyndelse af Marineministeren). Det kan gjerne være, at den høitærede Minister er glad, men jeg frygter for, at dersom vi paa disse to Grundlag kunde fortsætte en legal Forhandling, hvor Ministeren respekt-